

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 26Cbi/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114230551
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114230551.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martinou Brniakovou, v právnej veci žalobcu: J. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P.C.. O. XXX/XX, XXX XX I. F., právne zastúpeného: JUDr. Iva Pavlíková, advokátka, so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, proti žalovaným: 1/ P. M. X., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: STAX, s.r.o., so sídlom Ul.Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024, sídlo správcu konkurznej podstaty: J. XXXX, XXX XX L. A., právne zastúpeného: JUDr. Lena Mišalová, advokátka, so sídlom Radlinského 47, 026 01 Dolný Kubín, 2/ COM - AIR s.r.o., so sídlom Hadovská cesta 4503, 945 01 Komárno, IČO: 35 965 924, o určenie popretej pohľadávky, takto

rozhodol:

1. Súd u r č u j e , že žalobca je voči úpadcovi STAX, s.r.o., so sídlom Ul.Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024 veriteľom pohľadávky právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 7.2.2012 medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom vo výške 76.358,- EUR prihlásenej v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K 35/2013 súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 18.2.2014.
2. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .
3. Žalovaní v 1. a v 2. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 309,25 EUR a trovy právneho zastúpenia v sume 346,73 EUR, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 18.9.2014 žalobca navrhol, aby súd vydal rozsudok, podľa ktorého: Pohľadávka žalobcu J. V., rodné číslo: XXXXXX/XXXX, P.C.. O. XXX/XX, XXX XX I. F. vo výške 76.358,- EUR je zistenou pohľadávkou čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia a uspokojuje sa zo všeobecnej podstaty. Zároveň navrhol žalovaných v 1. a v 2. rade zaviazat náhradou trov konania a trov právneho zastúpenia. Na odôvodnenie podanej žaloby uviedol poukaz na skutočnosť uplatnenia svojej pohľadávky súhrnnou prihláškou pohľadávok z 18.2.2014 v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/35/2013 na majetok úpadcu STAX, s.r.o., so sídlom Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024 /ďalej už len úpadca alebo dlžník/. Žalovaný v 1. rade bol ustanovený za správcu konkurznej podstaty označeného úpadcu. Žalobca si ako nezabezpečený veriteľ prihlásil v označenom konkurznom konaní svoju pohľadávkou, kde ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol poukaz na Zmluvu o pôžičke uzatvorenú s dlžníkom dňa 7.2.2012, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi peňažnú pôžičku vo výške 123.000,- EUR, a to v období od podpisu Zmluvy do 31.12.2013 a dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi poskytnutú pôžičku a zaplatiť dohodnutý mesačný úrok 0,2 % mesačne najneskôr do 31.12.2013. Veriteľ v zmysle Zmluvy o pôžičke poskytol dlžníkovi 14.2.2012 finančnú hotovosť vo výške 123.000,- EUR do rúk konateľa D.. T. Q., o čom bolo vydané potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov. Dňa 20.2.2012 dlžník svoj záväzok čiastočne, t.j. vo výške

50.000,- EUR splnil, v nadväznosti na čo si veriteľ - žalobca prihlásil v predmetnom konkurznom konaní pohľadávku z titulu nezaplatenej istiny vo výške 73.000,- EUR a dohodnutý úrok 0,2 % mesačne zo sumy 73.000,- EUR za 23 mesiacov v sume 3.358,- EUR, teda celkovo je prihlásená pohľadávka vo výške 76.358,- EUR. Žalobca poukázal na skutočnosť, že dňa 25.3.2014 žalovaný v 1. rade poprel právny dôvod a výšku predmetnej pohľadávky v celom rozsahu s odôvodnením, podľa ktorého Zmluva o pôžičke považuje za účelovo vytvorený dokument, rovnako ako potvrdenia o odovzdaní a prevzatí finančných prostriedkov medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Dňa 31.3.2014 poprel predmetnú pohľadávku i žalovaný v 2. rade, ktorý ju poprel v rozsahu právneho dôvodu tvrdiac, že veriteľ J.T. V. si prihlásil pohľadávku, ktorá mala vzniknúť na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012. Podľa predloženého potvrdenia zo 14.2.2012 však peniaze neodovzdal dlžníkovi STAX, s.r.o., ale fyzickej osobe D.. T. Q., ktorý peniaze údajne vložil na bankový účet a údajne ich následne poslal na bankový účet dlžníka STAX, s.r.o.. Zmluva o pôžičke je tzv. reálny kontrakt, čo znamená, že pre platný vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie Zmluvy, ale musí tiež dôjsť ku skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky. Z predložených listín nevyplýva, že pri uzavretí písomnej Zmluvy žiadna pôžička poskytnutá nebola, a teda záväzkový vzťah medzi veriteľom a úpadcom nikdy platne nevznikol. Naopak vzniknúť mohol /ak vôbec/ výlučne len záväzkový vzťah medzi veriteľom a fyzickou osobou D.. T. Q., ktorá peňažné prostriedky vo svojom mene a na svoj účet prijala a tieto vložila na svoj bankový účet, čo výslovne potvrdila v potvrdení zo dňa 14.2.2012. Podľa spoločenskej zmluvy úpadcu dojednanie záväzkov v hodnote vyššej ako 1 milión SKK /33.193,90 EUR/, muselo byť schválené valným zhromaždením úpadcu. Ku schváleniu Zmluvy o pôžičke, ktorá je dôvodom prihlásenej pohľadávky, však podľa dostupných informácií nikdy nedošlo. Veriteľ J. V. nepreukázal, že pôžička bola skutočne poskytnutá spôsobom, ktorý uviedol D.. T. Q. v potvrdení zo dňa 14.2.2012, a teda nebolo preukázané, že pôžička bola skutočne poskytnutá. Z uvedených dôvodov sa popierajúci veriteľ domnieva, že pôžička nikdy nebola poskytnutá úpadcovi a úkony vedúce k jej poskytnutiu sú absolútne neplatné. Popierajúci veriteľ sa navyše domnieva, že veriteľ J. V. je spriaznený s konateľom úpadcu D.. T. Q. a koná, resp. bude konať výlučne podľa jeho pokynov. Žalobca poukázal na úpravu v zmysle § 32 ods. 2, 3, 7, 9 Zákona č. 7/2005 Z.z. O konkurze a reštrukturalizácii /ďalej už len ZKR/, na § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 566 ods. 1, 2, § 569 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a na § 13 ods. 1, 4 Obchodného zákonníka. Žalobca tvrdí, že žalovaný v 1. rade vo svojom popretí len spochybňuje právny dôvod prihlásenej pohľadávky bez toho, že by uvádzal, na základe akých ustanovení tak činí. Žalobca jednoznačne preukázal uzatvorenie Zmluvy o pôžičke a aj čiastočné splnenie záväzku podľa tejto Zmluvy, ktorá je zo 7.2.2012, pričom v potvrdení samotného veriteľa je výslovne uvedené, že čiastočné vrátenie pôžičky prevzal od konateľa STAX, s.r.o.. Jedná sa o potvrdenie zo 14.2.2012. Navyše k tejto skutočnosti bol vystavený aj príjmový pokladničný doklad. Jednoznačne bolo preukázané, že konateľ spoločnosti STAX, s.r.o. čiastočne na základe tejto Zmluvy o pôžičke platil v rozsahu 50.000,- EUR. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v 2. rade, žalobca zdôraznil, že ani táto nie je dôvodná, nakoľko D.. T. Q. je na listinách, ktoré sa predmetnej pôžičky týkajú, vždy označený ako konateľ spoločnosti STAX, s.r.o., preto je tvrdenie žalovaného v 2. rade v rozpore s úpravou § 13 ods. 4 Obchodného zákonníka, ktorý chráni tretie osoby vo vzťahu ku konaniu štatutárnych orgánov v rozpore s prípadnými ustanoveniami vyplývajúcimi zo spoločenskej zmluvy. Zároveň pokiaľ ide o popretie zrealizované žalovaným v 2. rade, je toto učené po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Uznesením č.k. 26Cbi/60/2014-23 z 12.1.2015 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie preddavku na trovy konania, pričom túto povinnosť si splnil, ako vyplýva zo záznamu o zložení z 27.1.2015.

Uznesením č.k. 26Cbi/60/2014-29 zo dňa 27.5.2015 bol žalovaný v 2. rade vyzvaný na zaplatenie preddavku na trovy konania, pričom túto povinnosť si v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia a ani následne nesplnil a v nadväznosti na túto skutočnosť rozhodol súd uznesením č.k. 26Cbi 60/2014-81 zo dňa 22.3.2016, ktoré právoplatnosť nadobudlo 24.5.2016 tak, že popretie právneho dôvodu pohľadávky žalobcu vo výške 73.000,- EUR z titulu pôžičky a v sume 3.358,- EUR z titulu úroku podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom učené žalovaným v 2. rade v konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/35/2013 je podľa § 32 ods. 11 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii neúčinné.

Žalovaný v 1. rade sa vyjadril k žalobe písomným podaním z 15.7.2015, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a trvá na tom, že právny dôvod vzniku pohľadávky daný nie je, právny úkon Zmluva o pôžičke zo 7.2.2012 považuje za absolútne neplatný - fiktívny právny úkon a pôžička v zmysle predmetnej Zmluvy od žalobcu žalovanému v 1. rade, resp. úpadcovi nikdy reálne poskytnutá nebola. Poukázal na úpravu podľa § 32 ods. 1 ZKR. Ako predbežnú otázku navrhol v tejto veci posúdiť otázku

neplatnosti právneho úkonu Zmluvy o pôžičke, pričom zdôraznil, že žalobcu zaťažuje v tomto konaní nielen povinnosť tvrdenia, ale aj povinnosť dôkazná a dôkazné bremeno preukázania poskytnutia pôžičky ako reálneho kontraktu. Navrhol vykonať dôkaz výsluchom svedkov D.. V. A., D.. P. Ž., D.. T. Q. a samotného žalobcu.

Žalovaný v 2. rade sa k žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 30.6.2015, nevyjadril.

Na pojednávanie súdu, ktoré v tejto veci bolo vytýčené na termín 21.6.2016 a k momentu ktorého pojednávania už bolo právoplatné uznesenie o neúčinnosti popretia učeného žalovaným v 2. rade č.k. 26Cbi 60/2014-81, sa žalovaný v 2. rade neustanovil. Žalovaný v 2. rade bol na tento termín pojednávania predvolávaný v čase, keď ešte označené uznesenie o neúčinnosti jeho popretia právoplatné nebolo.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom svedka D.. V. A., výsluchom svedka D.. T. Q., oboznámením listinných dôkazov: čestným vyhlásením D.. P. Ž., výňatkom z konečného zoznamu pohľadávok v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/35/2013, oznámením o popretí pohľadávky z 15.8.2014, Zmluvou o pôžičke uzatvorenou medzi žalobcom a STAX, s.r.o. zo 7.2.2012, potvrdením žalobcu z 20.2.2012, potvrdením konateľa STAX, s.r.o. D.. T. Q. zo 14.12.2012 a celým spisovým materiálom, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Na č.l. 12 a 13 spisu sa nachádza Zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a STAX, s.r.o. ako dlžníkom, podľa článku 3 bod 3.1 ktorej Zmluvy zo 7.2.2012 v zmysle bodu 2.1.1 Zmluvy poskytne veriteľ dlžníkovi peňažnú pôžičku do výšky 123.000,- EUR, a to v období od podpisu tejto Zmluvy do 31.12.2013 v hotovosti do rúk konateľa D.. T. Q.. V prípade poukázania pôžičky do rúk konateľa dlžníka vyhotoví sa k takémuto poskytnutiu pôžičky príjmový pokladničný doklad.

Na č.l. 14 spisu sa nachádza potvrdenie žalobcu z 20.2.2012, ktorým žalobca potvrdzuje, že od spoločnosti STAX, s.r.o. prevzal dňa 20.2.2012 peňažnú čiastku 50.000,- EUR v hotovosti ako čiastkovú úhradu pôžičky zo 7.2.2012. Peniaze mu boli odovzdané konateľom spoločnosti STAX, s.r.o. D.. Q. T..

Na č.l. 15 spisu sa nachádza potvrdenie D.. T. Q. za dlžníka STAX, s.r.o., ktorým D.. T. Q. potvrdzuje, že prevzal od žalobcu dňa 14.2.2012 čiastku 123.000,- EUR v hotovosti za dlžníka spoločnosť STAX, s.r.o.. Peniaze prevzal ako konateľ spoločnosti STAX, s.r.o. na základe Zmluvy o pôžičke podpísanej zmluvnými stranami 7.2.2012. Peniaze prevzal v hotovosti a následne prevodom cez svoj súkromný bankový účet vedený v označenom peňažnom ústave a pod označeným číslom ich vložil na účet spoločnosti STAX, s.r.o., pričom takto konal z dôvodu ochrany finančných prostriedkov pred ich zneužitím konateľom D.. P. Ž., ktorý neustále sledoval pohyb peňazí na účte spoločnosti so zámerom, že ich použije na výplatu svojich fiktívnych pôžičiek. Peniaze v čiastke 123.000,- EUR majú byť vrátené podľa Zmluvy o pôžičke medzi veriteľom V. J. a dlžníkom STAX, s.r.o. zo 7.2.2012 podľa odseku 5.1 do 31.12.2013.

Z oznámenia o popretí pohľadávky z 15.8.2014, ktoré je v spise na č.l. 16 vyplýva, že žalovaný v 1. rade oznámil žalobcovi popretie pohľadávky označenej v zozname pohľadávok pod č. 10/1, a to čo do právneho dôvodu a výšky v celom rozsahu prihlásenej sumy a zároveň mu oznámil popretie čo do právneho dôvodu vo vzťahu k tejto pohľadávke i zo strany veriteľa COM - AIR s.r.o., so sídlom Komárno čo do právneho dôvodu. Uvedené oznámenie o popretí pohľadávky bolo žalobcovi doručené 18.1.2014, ako vyplýva z fotokópie návratky doručky, ktorá je v spise na č.l. 72. Z predloženého výňatku z konečného zoznamu pohľadávok v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/35/2013, tak ako je v spise na č.l. 17, 41 až 45 vyplýva, že pohľadávka žalobcu prihlásená v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/35/2013 vo výške istiny 73.000,- EUR a vo výške úrokov 3.358,- EUR s vymedzením právneho dôvodu vzniku tejto pohľadávky s odkazom na Zmluvu o pôžičke zo 7.2.2012 bola žalovaným v 1. rade popretá čo do právneho dôvodu a výšky v celom rozsahu s odôvodnením, že Zmluva o pôžičke je žalovaným v 1. rade považovaná za účelovo vyhotovený dokument, rovnako ako potvrdenia o odovzdaní a prevzatí finančných prostriedkov medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Uvedenú pohľadávku čo do právneho dôvodu poprel aj žalovaný v 2. rade s odôvodnením: Veriteľ J. V. si prihlásil pohľadávku, ktorá mala vzniknúť na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012. Podľa predloženého potvrdenia zo dňa 14.2.2012 však peniaze neodovzdal dlžníkovi / STAX s.r.o./, ale fyzickej osobe D.. T. Q., ktorý peniaze údajne vložil na svoj bankový účet a údajne ich následne poslal na bankový účet dlžníka / STAX s.r.o./ Zmluva o pôžičke je tzv. reálny kontrakt, čo znamená,

že pre platný vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie zmluvy, ale musí dôjsť tiež k skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky. Z predložených listín vyplýva, že pri uzavretí písomnej zmluvy žiadna pôžička poskytnutá nebola, a teda záväzkový vzťah medzi veriteľom a úpadcom nikdy platne nevznikol. Naopak mohol vzniknúť / ak vôbec / výlučne záväzkový vzťah medzi veriteľom a fyzickou osobou D.. T. Q., ktorá peňažné prostriedky vo svojom mene a na svoj účet prijala a tieto vložila na svoj bankový účet, čo výslovne potvrdila v potvrdení zo dňa 14.2.2012. Podľa spoločenskej zmluvy úpadcu dojednanie záväzkov v hodnote vyššej ako 1.000.000 SKK / 33.193,90 EUR/ muselo byť schválené valným zhromaždením úpadcu. K schváleniu zmluvy o pôžičke, ktorá je dôvodom prihlásenej pohľadávky nedošlo. Veriteľ J. V. nepreukázal, že pôžička bola skutočne poskytnutá spôsobom, ktorý uviedol v potvrdení zo dňa 14.2.2012, a teda nebolo preukázané, že pôžička bola skutočne poskytnutá. Z uvedených dôvodov sa popierajúci veriteľ domnieva, že pôžička nikdy poskytnutá nebola úpadcovi a úkony vedúce k jej poskytnutiu sú absolútne neplatné. Popierajúci veriteľ navyše tvrdí, že veriteľ J. V. je spriaznený s konateľom úpadcu D.. T. Q. a koná resp. bude konať výlučne podľa jeho pokynov. Popretie právneho dôvodu predmetnej pohľadávky učené žalovaným v 2. rade je datované dňom 31.3.2014.

Z úplného znenia spoločenskej zmluvy STAX, s.r.o. vyplýva v časti článku 7 bod 1, že valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším orgánom spoločnosti a do jeho pôsobnosti okrem iného patrí dojednanie dlhodobého obchodu vyššieho než 1 milión SKK /slovom jeden milión slovenských korún, t.j. 33.193,90 EUR/.

Žalovaný v 1. rade v konaní predložil fotokópiu pásov dennej uzávierky elektronickej registračnej pokladne STAX, s.r.o., Žitná 25, Bratislava, Regionálne stredisko Prievidza, tak ako sú v spise tieto listinné dôkazy na č.l. 63, 64 a 65, ako aj pokladničnú knihu úpadcu, tak ako je fotokópia v jej časti v spise na č.l. 67 až 70.

Na pojednávaní dňa 20.5.2016 vypočul súd žalobcu, ktorý sám k veci uviedol, že požičal peniaze firme STAX, pričom išlo o 123.000,- EUR, 50.000,- mu do týždňa alebo do dvoch bolo vrátené a na zvyšok doposiaľ čaká.

Na pojednávaní dňa 20.5.2016 vypočul súd ako svedka D.. V. A., ktorý po zákonom poučení podľa § 126 OSP k veci uviedol, že bol štatutárnym zástupcom subjektu STAX, s.r.o. a bolo tomu tak aj v mesiaci február 2012. Okrem neho bol štatutárnym zástupcom aj D.. Q. a P.. A., čo je dcéra D.. Q.. Nemá vedomosť o tom, že by p. J. V. subjektu STAX formou pôžičky požičal nejaké prostriedky. STAX, s.r.o. čerpal prostriedky cez kontokorentný úver vo výške 225.000,- EUR a tieto prostriedky mu postačovali na zabezpečenie činnosti, nepotreboval žiadne ďalšie prostriedky. Osobu p. V. nepozná a na pojednávaní ho videl prvýkrát. Vo februári 2012 vo vzťahu ku subjektu STAX vykonával aj ekonomické činnosti a mal prehľad o ekonomických činnostiach subjektu STAX. D.. Q. čerpal prostriedky z kontokorentného úveru prostredníctvom bežného účtu subjektu STAX vo februári, aj v januári v roku 2012. Niektorí klienti subjektu STAX, s.r.o. platili aj formou hotovosti, hotovostné operácie však vždy išli aj cez pokladňu. Od roku 2012, odkedy existovala pre podnikateľov povinnosť mať registračnú pokladnicu, v stredisku STAX, s.r.o. v Prievidzi a v Prešove bola registračná pokladnica a pokiaľ partneri STAX, s.r.o. platili hotovosťou, vždy platba prešla cez registračnú pokladnicu. Svedok uviedol, že nemá žiadnu konkrétnu vedomosť o obsahu účtovníctva STAX, s.r.o. v roku 2012, nakoľko toto účtovníctvo robila externá firma v Zlatých Moravciach. V roku 2012 STAX realizoval obchodnú činnosť, nakupoval výrobky od zahraničných subjektov, ktoré predával na Slovensku, ale tak isto sa zaoberal vlastnou výrobnou činnosťou, pričom vyrábala hliníkové konštrukcie. Činnosť bola financovaná z prostriedkov kontokorentného úveru, nebol žiaden dôvod na to, aby v roku 2012 subjekt STAX, s.r.o. žiadal, prijal pôžičku od nejakého tretieho subjektu. Kontokorentný úver bol vyhlásený za okamžite splatný 27.8.2012, čo bola približne doba, keď P.. A., čo je dcéra D.. Q., vymáhala na STAXE dlžobu, ktorá bola založená Zmluvou medzi ňou a D.. Q., jej otcom. Svedok uviedol, že mal možnosť vstupovať na účet STAX, s.r.o., kontroloval stav na účte, sám vykonával platby pre dodávateľov STAX, ale nemal možnosť nahliadať do účtovníctva, pretože účet a účtovníctvo sú dve rozdielne veci.

Na pojednávaní dňa 21.6.2016 súd ako svedka vypočul D.. T. Q., ktorý po zákonom poučení svedka uviedol, že žalobcu pozná osobne, nakoľko kedysi žil v Zlatých Moravciach. Oslovil žalobcu, aby STAXU, s.r.o. poskytol pôžičku, pričom s ním komunikoval ako konateľ STAX, s.r.o.. Dôvodom tejto komunikácie bolo to, že D.. Ž. si založil so svojou manželkou konkurenčnú firmu, ktorá sa zaoberala rovnakou činnosťou ako STAX, s.r.o., teda stavebnými kovami, hliníkovými oknami a ich výrobou. Tak isto bola

v tej dobe možnosť zúčastniť sa realizácie výstavby golfového areálu, kde by STAX získal určité zákazky, ale na to potreboval tak isto financovanie, čo tiež bolo dôvodom, prečo komunikoval s p. V. v smere poskytnutia pôžičky STAXU. Pri dojednávaní pôžičky pre STAX, s.r.o. komunikoval so žalobcom ako konateľ STAX, s.r.o., nie ako fyzická osoba. Pôžička 123.000,- EUR bola poskytnutá vo firme žalobcu v Zlatých Moravciach v hotovosti rozdelená do troch sáčkov s takouto hotovosťou. Svedok uviedol, že po obdržaní finančnej hotovosti si myslí, že tieto boli vyplatené, vložené na účet STAX. Nebola to jediná pôžička, jednalo sa o väčšie množstvo vkladov a výberov. Uviedol, že na Zmluve o pôžičke zo 7.2.2012, na potvrdení z 20.2.2012 a na potvrdení zo 14.2.2012 sú jeho podpisy, pričom potvrdenie z 20.2.2012 je ním podpísané v časti dlžník i v časti opravil. Vo vzťahu k otázke súdu po oboznámení potvrdenia zo 14.2.2012, ako naložil svedok s finančnými prostriedkami vo výške 123.000,- EUR uviedol, že tieto boli vyplatené p. Š. a to bola osoba, s ktorou komunikoval v súvislosti s výstavbou alebo zákazkou pre STAX pri výstavbe golfového areálu. Už sa presne však nepamätá, ako to konkrétne s týmito peniazmi bolo. Vie, že nejaké prostriedky išli aj z účtu svedka, boli vyplatené na účet STAX, tak isto boli vyplatené prostriedky D.. Š.. Predložil súdu vyjadrenie, ktoré učinil vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 5Cbi 2/2015 a uviedol, že sa už skutočne nepamätá, ale vzhľadom na obsah jeho vyjadrenia v označenej veci môže uviesť, že 123.000,- EUR od p. V. vložil na účet STAX, s.r.o. a urobil tak hneď potom, ako tieto prostriedky od p. V. prevzal, aby ich nemusel mať doma. Doklady, a to potvrdenia, ktoré mu boli dané súdom k nahliadnutiu, ako aj výpisy z bankového účtu STAX, s.r.o. predložil účtovníčke - externej účtovníčke D.. E., ktorá spracovávala účtovníctvo STAX a tieto doklady zaúčtovala cez denník do účtovných výkazov. Podrobnejšie sa k tomu vyjadriť nevedel. Uviedol, že pokiaľ podľa Zmluvy o pôžičke zo 7.2.2012 mal byť vystavený o poskytnutej pôžičke príjmový a výdavkový pokladničný doklad, tak asi vystavený bol. Pokiaľ ide o potvrdenie zo 14.2.2012, v ktorom sa uvádza, že tieto finančné prostriedky, ktorých sa potvrdenie týka, že s nimi bolo naložené spôsobom uvedeným tak, ako vyplýva z tohto potvrdenia práve z dôvodu ich ochrany pred zneužitím D.. P. Ž., tak to bolo odôvodnené tým, že Žiak síce k momentu vystavenia tohto potvrdenia už nebol konateľom STAX, pretože bol odvolaný, ale chodil po trhu a bral peniaze pre STAX, za plnenia subjektu STAX, nikto nepreveroval, či je konateľom, mali za to, že konateľom je, nevedeli o tom, že bol odvolaný, ľudia ho poznali. V tom čase D.. Ž. prístup k účtu STAX, s.r.o. nemal. Prostriedky, ktoré poskytol D.. V., nechal svedok zaúčtovať, jednalo sa o viaceré pôžičky a už presne nevie, ktorá išla na účet a ktorá išla do pokladne.

Na čl. 100 spisu sa nachádza čestné vyhlásenie D.. P. Ž. učené vo veci sp.zn. 26Cbi 60/2014 z 18.4.2016, v rámci ktorého tento formou čestného vyhlásenia odpovedal na otázky žalovaného v 1. rade tak, že ako zamestnanec pôsobil u subjektu STAX, s.r.o. od 1.2.2002 do 31.10.2011, ako spoločník od 6.2.2004 s 23 %-ným obchodným podielom doposiaľ a ako konateľ od 6.2.2004 do 31.10.2011. Spoločenská zmluva spoločnosti STAX, s.r.o. v článku 7 bod 1 upravuje, že valné zhromaždenie je najvyšším orgánom spoločnosti, do jeho pôsobnosti patrí okrem iného prevzatie ručiteľských záväzkov a cudzích záväzkov v akejkoľvek forme, prevzatie alebo poskytnutie pôžičky alebo úveru, rozhodovanie o nákupe, predaj alebo o zaťažení majetku, ak je obstarávacia hodnota vyššia ako 33.193,90 EUR, pričom nemá žiadne vedomosti, ani poznatky o schvaľovaní poskytnutí údajnej pôžičky od p. V.. Počas jeho pôsobnosti v STAX, s.r.o. nebol jedným z obchodných partnerov p. J. V. zo I. F., nepozná ho. Počas jeho činnosti v STAX, s.r.o. nemá žiadnu vedomosť o p. V., ani o tom, že by si spoločnosť STAX, s.r.o. od p. J. V. požičiavala nejaké peniaze. Nepôsobil v spoločnosti STAX, s.r.o. aj vo februári 2012, pracovný pomer ukončil 31.10.2011. Nevie sa vyjadriť, pretože nemá žiadne vedomosti o tom, či p. J. V. vo februári 2012 spoločnosti STAX, s.r.o. poskytol pôžičku vo výške 123.000,- EUR, nie je mu známy ani možný účel a hospodársky význam takejto pôžičky pre spoločnosť STAX, ani to, ako mohlo byť s prípadnou pôžičkou / ak bola skutočne poskytnutá/ naložené. Taktiež mu nie je známe, aká mohla byť motivácia na strane konateľa spoločnosti požadovať pôžičku práve od p. V. a aké mohol mať p. V. dôvody a motiváciu pre jej poskytnutie. Počas jeho pôsobenia v spoločnosti bolo financovanie spoločnosti zabezpečené najmä cestou kontokorentného úveru v banke a pôžičkami od spoločníkov. Údajná pôžička p. V. podľa jeho názoru vybočuje z bežného rámca fungovania spoločnosti a javí sa prinajmenšom ako neštandardná, čo podľa jeho názoru vzbudzuje pochybnosti o tom, či vôbec bola skutočne poskytnutá a či jej poskytnutie nie je iba predstierané. Bežné obchodné transakcie v hotovosti sa pohybovali na úrovni do 30.000,- EUR, aj to nie často. Finančnú oblasť a príkazy na zaúčtovanie mal na starosti D.. Q. a pohyby na účte sledoval a vykonával p. D.. A.. Nemá žiadnu vedomosť o tom, že spoločnosť STAX, s.r.o. potrebovala peňažné prostriedky vo výške 123.000,- EUR a nevie sa vyjadriť k tomu, či mala STAX, s.r.o. v roku 2012 bankový úver, nakoľko nemal ku kompletným dokladom STAX, s.r.o. už v druhej polovici roka 2010 prístup.

Podľa § 32 ods. 1,3,5,6,9,14,15 Zákona č. 7/2005 Z.z. O konkurze a reštrukturalizácii - ďalej už len ZKR: Každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihladne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť.

Pohľadávku možno poprieť

a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok,

b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

Ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

Popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

Veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

V žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

Rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania.

Podľa § 203a ods. 2 ZKR: Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, posledný deň lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka: Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka: Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Podľa § 125 ods. 3 Obchodného zákonníka: Valné zhromaždenie si môže vyhradiť rozhodovanie vecí, ktoré inak patria do pôsobnosti iných orgánov spoločnosti.

Podľa § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka: Obmedziť konateľské oprávnenia môže iba spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie. Také obmedzenie je však voči tretím osobám neúčinné.

Podľa § 13 ods. 1, 4 Obchodného zákonníka: Ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Podnikateľa zaväzuje konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, aj keď prekročili svojím konaním rozsah predmetu jeho podnikania, okrem prípadu, v ktorom sa prekročila pôsobnosť štatutárneho orgánu, ktorú tomuto orgánu zákon zveruje alebo zákon umožňuje zveriť.

Podľa § 118a OSP: Vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, o základe veci v sporoch o ochranu hospodárskej súťaže, o základe veci v sporoch o ochranu práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, o základe

veci v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo sú účastníci povinní opísať rozhodujúce skutočnosti o veci samej a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do skončenia prvého pojednávania; to neplatí, ak neboli splnené podmienky na vykonanie prvého pojednávania a došlo k jeho odročeniu (§ 101 ods. 2).

Na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd neprihliada; to neplatí, ak ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť vykonaných dôkazných prostriedkov.

O povinnostiach podľa odseku 1 a o následkoch ich nesplnenia musia byť účastníci poučení najneskôr v predvolaní na prvé pojednávanie vo veci.

Podľa § 132 OSP: Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 120 ods. 1, 3, 4 OSP: Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Primárne súd považuje za potrebné vzhľadom na znenie samotného petitu žaloby zdôrazniť, že súd vychádzal pri posudzovaní žaloby a rozhodovaní o nej nie len zo znenia tohto petitu ale i z odôvodnenia žaloby a jej príloh, pričom tieto v súhrne dostatočne určito vymedzujú predmet konania, teda to čoho sa žalobca domáha v zmysle § 79 ods. 1 OSP, a ktorým predmetom žaloby bolo určenie konkrétneho právneho dôvodu, konkrétnej výšky, vymáhateľnosti a poradia v dôvodoch žaloby a v jej prílohách dostatočne určito vymedzenej pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje súd na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 13 CoKR/8/2011 zo dňa 7.6.2011, podľa ktorého: Povinnosťou žalobcu pri formulácii petitu žaloby nie je sformulovať výrok rozhodnutia súdu ale iba to, aby sa zo žaloby dalo zistiť, čoho sa žalobca domáha. Až súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia.

Vzhľadom na povahu tejto žaloby, ktorá je incidenčnou žalobou, pre včasné podanie ktorej úprava podľa § 32 ods. 9 ZKR /Zákon o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z.z. - ďalej už len ZKR/ stanovuje prekluzívnu hmotno-právnu lehotu, zaoberal sa súd primárne skúmaním otázky včasnosti podania žaloby v tejto veci. V tomto smere súd vykonal dôkaz oboznámením oznámenia o popretí predmetnej pohľadávky zo dňa 15.8.2014 a dokladom o jeho doručení žalobcovi, tak ako je v spise na č.l. 72, kde sa nachádza návratka doručky z doručovania tohto oznámenia žalobcovi opatrená dennou pečiatkou pošty - dodacej pošty z 18.8.2014. Z uvedených dôkazov a pri zohľadnení podania žaloby súdu dňom 18.9.2014 vyplýva záver, podľa ktorého bola žaloba v tejto veci podaná včas, teda pri zachovaní hmotno-právnej prekluzívnej lehoty na jej včasné podanie.

Po skonštatovaní včasnosti podania žaloby v tejto veci sa súd následne zaoberal jednak vyhodnotením skutkovej a právnej dôvodnosti uplatneného práva žalobcu na určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia predmetnej pohľadávky na jednej strane a zároveň zhodnotením skutkovej a právnej dôvodnosti popretia predmetnej pohľadávky, tak ako toto popretie bolo čo do právneho dôvodu a výšky učené žalovaným v 1. rade a čo do právneho dôvodu učeného žalovaným v 2. rade v rozsahu a z dôvodov, ako vyplýva z konečného zoznamu pohľadávok. Vo vzťahu ku popretiu učenému žalovaným v 2. rade však súd k momentu meritórneho rozhodnutia zohľadnil skutočnosť nadobudnutia právoplatnosti uznesenia č.k. 26Cbi 60/2014-81 zo dňa 22.3.2016, ktorým súd vyslovil, že popretie právneho dôvodu pohľadávky žalobcu v sume 73.000,- EUR z titulu pôžičky a v sume 3.358,- EUR z titulu úroku podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom učené žalovaným v 2. rade v konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/35/2013

je podľa § 32 ods. 11 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii neúčinné. Z obsahu konečného zoznamu pohľadávok, ktorý zachytáva popretie právneho dôvodu a výšky zrealizovanej žalovaným v 1. rade a popretie právneho dôvodu predmetnej pohľadávky zrealizovanej žalovaným v 2. rade vyplýva, že ani žalovaný v 1., ani žalovaný v 2. rade v konkurznom konaní nepopreli predmetnú pohľadávku čo do poradia a čo do vymáhateľnosti. Samotné popretie právneho dôvodu neznamena automaticky bez výslovného popretia poradia a vymáhateľnosti súčasne aj popretie poradia a vymáhateľnosti konkrétnej pohľadávky. Z uvedeného potom vyplýva záver, podľa ktorého poradie a vymáhateľnosť predmetnej pohľadávky, tak ako sa žalobca jeho určenia touto incidenčnou žalobou domáhal, neboli vôbec popreté, v nadväznosti na čo žalobca v tomto incidenčnom konaní nie je procesne aktívne legitimovaný podľa § 32 ods. 9 ZKR domáhať sa žalobou určenia poradia a vymáhateľnosti predmetnej pohľadávky, na základe čoho v tejto časti rozhodol súd o zamietnutí žaloby. Vo väzbe na argument žalobcu, ktorý tento uviedol už priamo v písomnom vyhotovení žaloby, že žalovaný v 2. rade učinil popretie právneho dôvodu pohľadávky oneskorene, súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania konštatuje, že táto argumentácia dôvodná nie je. Posledným dňom na včasné popretie pohľadávok v konkurznom konaní úpadcu STAX, s.r.o. bol deň 30.3.2014, čo však bola nedeľa, v dôsledku čoho došlo podľa § 203a ods. 2 ZKR k posunu konca lehoty na včasné popretie pohľadávky pre žalovaného v 2. rade na deň 31.3.2014, čo bol pondelok, a v ktorý deň, a teda včas žalovaný v 2. rade predmetnú pohľadávku čo do právneho dôvodu poprel, ako to vyplýva z výpisu z konečného zoznamu pohľadávok na č.l. 19. Uvedené by teda vytváralo priestor pre hodnotenie dôvodnosti popretia právneho dôvodu predmetnej pohľadávky i v rozsahu popretia, tak ako bolo učené žalovaným v 2. rade, avšak tak ako už je skonštatované vyššie, ku momentu meritórneho rozhodnutia súdu v tejto veci už bolo právoplatné rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti popretia predmetnej pohľadávky žalovaným v 2. rade z dôvodu nezaplatenia preddavku na trovy konania žalovaným v 2. rade v stanovenej lehote, v nadväznosti na čo potom súd primárne vyhodnocoval skutkovú a právnu dôvodnosť popretia predmetnej pohľadávky v rozsahu tak, ako bolo učené žalovaným v 1. rade, vychádzajúc z rozsahu a obsahu tohto popretia ako vyplýva z konečného zoznamu pohľadávok a s poukazom na závery uvedené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013-49 z 11.9.2014.

Pokiaľ žalovaný v 1. rade poprel právny dôvod a výšku predmetnej pohľadávky žalobcu tvrdiac, že predmetná Zmluva o pôžičke, ako aj doklady - potvrdenia o odovzdaní a prevzatí finančných prostriedkov sú účelovo vytvorené dokumenty, vychádzal súd pri hodnotení takéhoto popretia z vykonaného dokazovania oboznámením Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a STAX, s.r.o. ako dlžníkom dňa 7.2.2012, z potvrdenia žalobcu z 20.2.2012 a z potvrdenia konateľa STAX, s.r.o. D.. T. Q. zo 14.2.2012, ako aj z vylúču žalobcu a svedka D.. T. Q., ktoré dôkazy súd vyhodnotil podľa § 132 OSP. Na základe takéhoto vyhodnotenia uvedených dôkazov dospel súd k záveru o nedôvodnosti popretia žalovaného v 1. rade. Z označených dôkazov jednoznačne vyplýva, že k poskytnutiu pôžičky vo výške 123.000,- EUR žalobcom ako veriteľom úpadcovi STAX, s.r.o. na základe Zmluvy o pôžičke zo 7.2.2012 došlo reálnym poskytnutím finančných prostriedkov v takejto výške. Tieto finančné prostriedky poskytol žalobca subjektu STAX, s.r.o., za ktorý ako osoba na také konanie v celom rozsahu oprávnená a konajúca v pozícii štatutárneho orgánu, a teda konanie ktorej osoby bolo konaním STAX, s.r.o., konal D.. T. Q.. Tento v pozícii svedka po zákonom poučení podľa § 126 OSP v zhode so žalobcom a v súlade s uvedenými listinnými dôkazmi: Zmluvou o pôžičke zo 7.2.2012 a potvrdeniami z 20.2.2012 a zo 14.2.2012 túto skutočnosť reálneho poskytnutia finančných prostriedkov žalobcom subjektu STAX, s.r.o. potvrdil. Uvedené dôkazy hodnotí súd ako kľúčové priame dôkazy reálneho poskytnutia finančných prostriedkov tvoriacich predmet Zmluvy o pôžičke, a teda dôkazy preukazujúce vznik Zmluvy o pôžičke a vznik práva žalobcu na vrátenie týchto finančných prostriedkov za podmienok stanovených Zmluvou o pôžičke. V tejto súvislosti súd konštatuje, že dôkazy označené žalovaným v 1. rade, a to čestné prehlásenie D.. P. Ž., svedecká výpoveď D.. V. A. a listinné dôkazy, ktoré sú vo fotokópii súčasťou spisu na č.l. 63 až 70, teda pásky dennej uzávierky z Knihy uzávierok elektronickej registračnej pokladne STAX, s.r.o., so sídlom Bratislava, Regionálne stredisko Prievidza podľa č.l. 63, 64, 65 a Pokladničná kniha podľa č.l. 67 až 70, po ich vyhodnotení podľa § 132 OSP záver súdu vyplývajúci z vykonaného dokazovania o preukázaní poskytnutia finančných prostriedkov vo výške 123.000,- EUR žalobcom subjektu STAX, s.r.o. nevyvracajú. Ide o rad žalovaným v 1. rade označených nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo a ani vo svojom súhrne nepreukazujú dôvodnosť popretia právneho dôvodu a výšky, tak ako bolo učené žalovaným v 1. rade. Z úpravy podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka vyplýva, že táto hmotno-právna úprava predpokladá vznik práva na vrátenie pôžičky len v spojení s jej skutočným predchádzajúcim poskytnutím veriteľom dlžníkovi. Poskytnutie predmetu pôžičky pritom nemusí mať nevyhnutne podobu len odovzdania finančnej hotovosti medzi veriteľom a dlžníkom, ale

môže mať podobu i jej prenechania na účte alebo bezhotovostného plnenia, nakoľko poskytnutie pôžičky jej prenechaním v zmysle označenej hmotno-právnej úpravy len vo forme odovzdania finančnej hotovosti veriteľom dlžníkov z hmotno-právnej úpravy nevyplýva. Zároveň z hmotno-právnej úpravy zmluvného typu Zmluvy o pôžičke nevyplýva ako podstatná náležitosť tohto zmluvného typu dojednanie účelu poskytnutia pôžičky. Je preto irelevantné, či bola zhoda pri tvrdeniach žalobcu a svedka D.. Q. čo do vymedzenia účelu, na ktorý žalobca predmetné pôžičky STAX, s.r.o. poskytol, resp. či vôbec žalobca vedel, na aký účel mieni STAX, s.r.o. pôžičky použiť. Irelevantný je i skutočný účel ich použitia, čo súd zdôrazňuje s ohľadom na argumentáciu žalovaného v 1. rade o nedostatku oprávnenia úpadcu na realizáciu úkonov vo vzťahu k zákazke označenej svedkom D.. Q. týkajúcej sa výstavby golfového areálu. Rovnako z úpravy podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka vo vzťahu ku zmluvnému typu Zmluvy o pôžičke nevyplýva ako podstatná náležitosť dojednanie o spôsobe poskytnutia pôžičky veriteľom dlžníkovi v tom zmysle, že by táto hmotno-právna úprava vymedzovala možnosť jej poskytnutia len formou hotovostnej platby na účet dlžníka alebo iný označený účet. Uvedená okolnosť je plne irelevantná a podstatným pre vznik Zmluvy o pôžičke je to, že sú finančné prostriedky, resp. predmet Zmluvy o pôžičke reálne prenechané boli, a to v predmetnej veci naplnené bolo, nakoľko Zmluvu o pôžičke so žalobcom dojednával a finančné prostriedky, ktoré boli predmetom tejto Zmluvy, fyzicky prevzal svedok D.. T. Q. ako konateľ úpadcu, so samostatným plnohodnotným oprávnením na konanie za úpadcu, a teda jeho konanie je nevyhnutné považovať za konanie úpadcu samotného. Ako po realizácii poskytnutia finančných prostriedkov, teda po ich prenechaní dlžník - úpadca s týmito následne naložil, teda či boli uložené na účet dlžníka alebo na účet D.. Q. alebo vložené do pokladne dlžníka a z akých dôvodov sa tak stalo a tiež na čo boli následne použité vo vzťahu k záveru o vzniku Zmluvy o pôžičke a o vzniku záväzku úpadcu vrátiť za dojednaných zmluvných podmienok túto pôžičku, sú bez právneho významu. Vo vzťahu ku svedeckej výpovedi svedka D.. T. Q. považuje súd za potrebné uviesť, že túto hodnotí ako hodnovernú primárne s ohľadom na zákonné poučenie svedkovi dané podľa § 126 OSP a tiež vzhľadom na jej súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, predovšetkým s výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi - Zmluvou o pôžičke a vyššie označenými potvrdeniami z 20.2.2012 a zo 14.2.2012. Vychádzajúc z uvedených záverov je preto irelevantná i argumentácia žalovaného v 1. rade, ktorú sa tento v konaní snažil preukázať prostredníctvom predložených listinných dôkazov, tak ako sú súčasťou spisu na č.l. 63 až 70 o tom, že sa v účtovníctve úpadcu poskytnutie pôžičky a čiastočné plnenie pôžičky neprejavilo. Vedenie účtovníctva podnikateľského subjektu a otázka správnosti vedenia tohto účtovníctva je predmetom špeciálnej právnej úpravy a v prípade existencie nedostatkov vo vedení účtovníctva zakladá táto právna skutočnosť právne dôsledky, ktoré s takýmto nesprávnym vedením účtovníctva alebo s neúplným vedením účtovníctva spája práve táto špeciálna právna úprava /napríklad Zákon o účtovníctve/. Vzhľadom na vyššie skonštatované podstatné náležitosti, dohoda o ktorých je potrebná pre platný a účinný vznik Zmluvy o pôžičke je zároveň plne irelevantné, či na strane úpadcu, ktorý ako dlžník predmetnú pôžičku od žalobcu prijal, existovala skutočná potreba týchto finančných prostriedkov z hľadiska ekonomickej kondície subjektu úpadcu, na ktoré okolnosti v rámci argumentácie uvádzanej v tomto konaní poukazoval žalovaný v 1. rade a ku ktorej argumentácii označoval aj dôkazy, a to svedeckú výpoveď D.. V. A. a čestné vyhlásenie D.. P. Ž.. Súd v tomto konaní nemal jednoznačne a spoľahlivo preukázanú žiadnu konkrétnu skutkovú okolnosť alebo viaceré skutkové okolnosti, ktoré by boli spôsobilé znížiť hodnovernosť svedeckej výpovede svedka D.. T. Q. a za takúto okolnosť nepovažuje izolovanú okolnosť vyplývajúcu z výpovede tohto svedka, podľa ktorej sa nevedel vyjadriť, odkiaľ má k dispozícii zápisnicu z pojednávania vo veci sp.zn. 19Cb1 14/2014 Okresného súdu Žilina a tak isto sa nevedel vyjadriť k otázke, či s niekým komunikoval pred pojednávaním vo veci o tom, čo je predmetom pojednávania. Takéto vyjadrenia sa svedka na všeobecne formulované otázky právneho zástupcu žalovaného v 1. rade nie sú spôsobilé narušiť a spochybníť jeho jednoznačné vyjadrenie učené po zákonom poučení podľa § 126 OSP, o vyplatení prostriedkov pôžičky vo výške 123.000,- EUR žalobcom subjektu STAX, s.r.o., ktoré vyjadrenie svedka považuje súd za kľúčové. Osobitne súd považuje za významné zdôrazniť s ohľadom na úpravu vyplývajúcu z § 118a OSP, že dôkaz výsluchom svedka D.. T. Q. v tejto veci vykonal na základe návrhu žalobcu, ktorý bol právnym zástupcom žalobcu prednesený na pojednávaní dňa 20.5.2016, čo bolo druhé pojednávanie v tejto veci, nakoľko boli zohľadnené súvislosti týkajúce sa zdravotného stavu právneho zástupcu žalobcu preukázané potvrdením Fakultnej nemocnice s poliklinikou Žilina, ako vyplýva z č.l. 80, ktoré bolo prílohou podania právneho zástupcu žalobcu z 2.3.2016 / čl. 78/, doručeného súdu 22.3.2016 o 8.50 hod., pričom zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.3.2016 vyplýva, že toto podanie právneho zástupcu žalobcu bolo sudcovi predložené po vyhlásení uznesenia o odročení pojednávania /č.l. 77/. Pri zohľadnení uvedených časových a vecných súvislostí považoval súd za procesne dôvodné s poukazom na úpravu podľa § 118a ods. 2 OSP prihlíadať na návrh žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom svedka D.. T. Q. prednesený až na druhom pojednávaní

v tejto veci. Naviac i v tomto incidečnom konaní sa uplatní procesná úprava podľa § 120 OSP, v nadväznosti na ktorú úpravu podľa § 120 ods. 1 veta tretia OSP súd postupoval vo vzťahu k vykonaniu dôkazu vylúčením svedka D.. Q., nakoľko vykonanie tohto dôkazu považoval za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci s ohľadom na skutkové okolnosti týkajúce sa otázky poskytnutia predmetnej pôžičky. Z uvedených dôvodov rozhodol súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania o určení právneho dôvodu a výšky pohľadávky žalobcu tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku. Tak ako je odôvodnené vyššie, žalobu súd zamietol pokiaľ sa žalobca domáhal určenia poradia a vymáhateľnosti pohľadávky. Rovnako súd zamietol žalobu, pokiaľ sa žalobca domáhal určenia uspokojenia predmetnej pohľadávky zo všeobecnej podstaty, nakoľko spôsob uspokojenia v incidenčnom konaní právoplatne určenej pohľadávky je predmetom úpravy podľa ZKR. Žalobca preto nemá naliehavý právny záujem a tento mu nesvedčí ani z právnej úpravy na navrhovanom určení, že sa pohľadávka uspokojí zo všeobecnej podstaty.

Napriek skutočnosti, že k momentu meritórneho rozhodnutia bolo už právoplatné rozhodnutie o neúčinnosti popretia žalovaného v 2. rade, súd nad rámec uvedených základných dôvodov meritórneho rozhodnutia k ostatným dôvodom popretia učeného žalovaným v 2. rade, ktoré neboli reflektované v argumentácii súdu v doposiaľ vymedzenom odôvodnení, uvádza: Z predloženej spoločenskej zmluvy subjektu STAX, s.r.o., a to z článku 7 bod 1 vyplýva, že valné zhromaždenie STAX, s.r.o. má spoločenskou zmluvou zverenú právomoc v zmysle úpravy podľa § 125 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom takýmto spôsobom je do právomoci valného zhromaždenia úpadcu zverená kompetencia inak patriaca konateľovi, a teda táto úprava vyplývajúca zo spoločenskej zmluvy, založená na základe zmluvnej dispozície a nie na základe kogentnej hmotno-právnej úpravy, čo súd zdôrazňuje, prirodzene zasahuje do pôsobnosti konateľa formou jeho obmedzenia. Vo všeobecnej rovine konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným je priamym vykonávateľom vôle tejto obchodnej spoločnosti a táto právomoc je mu zverená zákonom s obmedzeniami, ktoré určuje výlučne hmotno-právna úprava. Len prekročenie týchto zákonných obmedzení štatutárnym orgánom v jeho konaní má relevanciu voči tretím subjektom. Pokiaľ štatutárny orgán má svoje kompetencie obmedzené spoločenskou zmluvou, ide o prekročenie bez relevancie voči tretím subjektom, a teda bez dopadu na právne vzťahy, do ktorých spoločnosť vstupuje, v danom prípade bez dopadu na žalobcu. Nakoľko zo spoločenskej zmluvy subjektu STAX, s.r.o. vyplýva obmedzenie konateľského oprávnenia podľa článku 7 bod 1 spoločenskej zmluvy a toto je zverené valnému zhromaždeniu, nie je ani toto obmedzenie vyplývajúce zo spoločenskej zmluvy účinné voči tretím osobám, a teda ani voči žalobcovi. Pri uzatvorení Zmluvy o pôžičke, ako aj pri prevzatí predmetu pôžičky a čiastočnom vrátení pôžičky vystupoval D.. T. Q. tak, ako to vyplýva z jeho svedeckej výpovede, ako aj z písomného vyhotovenia uvedených listinných dôkazov / Zmluvy o pôžičke zo 7.12.2012 a z potvrdení z 20.2.2012 a zo 14.12.2012/ ako konateľ STAX, s.r.o. a takto je v týchto listinných dôkazoch i označený, v ktorej časti poukazuje súd na úpravu podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikovateľnú i v obchodno-právnych vzťahoch. Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne svedčia záveru o preukázaní poskytnutia peňažných prostriedkov žalobcom úpadcovi, z ktorého dôvodu neprichádza do úvahy ani žalovaným v 2. rade v popretí právneho dôvodu namietaná neplatnosť Zmluvy o pôžičke. Naviac v prípade, že by ku poskytnutiu finančných prostriedkov podľa Zmluvy o pôžičke vôbec nedošlo, nepredstavovala by táto skutočnosť dôvod neplatnosti samotnej Zmluvy o pôžičke, ale by táto skutočnosť zakladala záver o neexistencii Zmluvy o pôžičke, čo je z hľadiska hmotného práva odlišný právny dôsledok. Jednoznačné vyjadrenie sa osôb konajúcich pri uzatvorení Zmluvy o pôžičke, teda žalobcu a D.. T. Q. ako konateľa dlžníka STAX, s.r.o. o tom, kto komu na základe predmetnej Zmluvy pôžičku poskytol v spojení s písomným vyhotovením samotnej Zmluvy o pôžičke a dokladov o poskytnutí pôžičky jej vyplatením v hotovosti dlžníkovi a o čiastočnom vrátení pôžičky, jednoznačne vylučujú i žalovaným v 1. rade namietanú fiktívnosť právneho úkonu Zmluvy o pôžičke. Žalovaný v 1. rade netvrdil, že by sa domáhal neúčinnosti právneho úkonu Zmluvy o pôžičke, v nadväznosti na čo je v pomeroch tohto konania irelevantná argumentácia žalovaného v 2. rade uvedená v popretí právneho dôvodu o spriaznenosti medzi žalobcom a D.. T. Q., a ktorá spriaznenosť zostala výlučne v rovine tvrdenia. Vychádzajúc z uvedeného rozhodol súd o určení právneho dôvodu a výšky pohľadávky žalobcu tak, ako vyplýva z výroku rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 OSP, podľa ktorého zákonného ustanovenia: Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Aplikácia tohto zákonného ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania bola odôvodnená obsahom meritórneho rozhodnutia, ktorým súd žalobu čiastočne, pokiaľ ide o určenie poradia a vymáhateľnosti a určenia uspokojenia pohľadávky zo všeobecnej podstaty zamietol. Túto časť však vyhodnotil súd ako celkom nepatrnú, v nadväznosti na čo je účastníkom, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania žalobca, ktorý má právo na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatnenie alebo bránenie práva voči žalovanému v 1. rade, i voči žalovanému v 2. rade. Osobitne vo vzťahu k žalovanému v 2. rade poukazuje súd na právoplatnosť uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o neúčinnosti popretia učinенého žalovaným v 2. rade, a ktoré uznesenie bolo k momentu meritórneho rozhodnutia v tejto veci právoplatné. Procesnú situáciu, ktorá vznikla vo vzťahu k žalovanému v 2. rade v tomto konaní, keď súd v dôsledku nezaplatenia predčavku na trovy konania žalovaným v 2. rade rozhodol o neúčinnosti jeho popretia, hodnotí súd zároveň ako situáciu obdobnú procesnému zavineniu žalovaného v 2. rade v zmysle úpravy § 146 ods. 2 veta druhá OSP, a preto súd zaviazal povinnosťou na náhradu trov konania žalobcovi nielen žalovaného v 1. rade, ale i žalovaného v 2. rade, oboch spoločne a nerozdielne. Žalobca učinil návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania a zároveň včas uplatnené trovy konania písomnou špecifikáciou špecifikoval. Ako dôvodne uplatnené boli žalobcovi priznané trovy konania v rozsahu predčavku na trovy konania v sume 309,25 EUR a trovy právneho zastúpenia za nasledovné úkony právnej služby:

1. prevzatie - príprava obhajoby,
2. písomné podanie žaloby na súd,
3. účasť na pojednávaní 20.5.2016,
4. účasť na pojednávaní 21.6.2016 pri výške tarifnej odmeny za prvý a druhý úkon právnej služby / realizované v roku 2014/ á 61,85 EUR + tarifná odmena za tretí a štvrtý úkon právnej služby / realizované v roku 2016/ á 66 EUR + 2-krát 8,04 EUR ako režijný paušál za prvý a druhý úkon právnej služby + 2-krát 8,58 EUR ako režijný paušál za tretí a štvrtý úkon právnej služby + 20 % DPH v sume 57,79 EUR, všetko podľa § 11 ods.1 písm. a, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení vždy platnom a účinnom v čase realizácie príslušného úkonu právnej služby. Oproti návrhu žalobcu v zmysle jeho špecifikácie z 21.6.2016 neboli žalobcovi v rámci náhrady trov konania z titulu právneho zastúpenia priznané trovy za účasť na pojednávaní pred Okresným súdom Žilina 21.6.2016 - vyhlásenie rozsudku, nakoľko zo zápisnice o tomto pojednávaní jednoznačne vyplýva, že pojednávanie 21.6.2016 nebolo na vyhlásenie rozsudku odročené, ale toto pojednávanie, ktoré začalo o 9.30 hod., bolo o 10.30 hod. prerušené do 14.00 hod., kedy bolo v tom istom pojednávaní pokračované do 14.05 hod., pričom vo zvyšnej časti pojednávania došlo k vyhláseniu rozsudku. Jedná sa teda o odlišnú procesnú situáciu, než je procesná situácia, s ktorou právna úprava podľa § 13a ods. 4 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. spája vznik práva na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 1 tarifnej odmeny. Rovnako oproti návrhu právneho zástupcu žalobcu súd určil tarifnú odmenu za jednotlivé úkony právnej služby pri zohľadnení predmetu konania, ktorým bolo určenie popretej pohľadávky, teda išlo o neoceniteľný predmet konania. Dôvodne uplatnené trovy konania a trovy právneho zastúpenia boli žalobcovi priznané na účet jeho právneho zástupcu tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia dvojmo, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha. Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu / Z.č. 233/1995 Z.z. v znení zmien a doplnkov/.